

antallet af de øvrige dommerforretninger. Hertil kommer, at underrettsdommernes arbejdsområde flere gange er blevet udvidet, senest ved den ved lov nr. 220 af 7. juni 1952 gennemførte ophævelse af forligskommissionerne og den ved lov nr. 61 af 31. marts 1953 foretagne forhøjelse af værdigrænsen for underretssager.

Derimod er antallet af dommere i de 2 landsretter gentagne gange blevet forøget siden retsplejereformens gennemførelse, senest ved lov nr. 66 af 7. marts 1952, og for Højesterets vedkommende blev dommerantallet forøget ved lov nr. 61 af 31. marts 1953.

Denne udvikling har medført, at det i adskillige retskredse ikke er muligt for dommeren at overkomme arbejdet med de egentlige retssager, og det har ved mere end en trediedel af landets underrettsdommerembeder været nødvendigt at aflaste dommerne ved at meddele en eller i nogle tilfælde flere dommerfuldmægtige stående bemyndigelse til at beklæde retten.

Imidlertid kan en sådan ordning kun forsvares som en midlertidig hjælpeforanstaltning, og ministeriet må nære alvorlige betænkeligheder ved fortsat i så vid udstrækning at meddele dommerfuldmægtige bemyndigelse til at beklæde dommer-sædet.

Under hensyn hertil har justitsministeriet påbegyndt en gennemgang af forholdene ved de enkelte retskredse med henblik på at kunne stille forslag om deling af de større retskredse eller ansættelse af flere dommere indenfor samme retskreds i de tilfælde, hvor det må anses for påkrævet.

I den forbindelse kan nævnes, at et af justitsministeriets nedsat udvalg vedrørende dommers uddannelse i sin i 1951 afgivne betænkning blandt andet har udtalt, at retskredse med over 50 000 indbyggere enten bør have flere dommere eller deles territorielt.

Ved gennemgangen af retskredsenes forhold har man samtidig opmærksomheden henvendt på muligheden af at opnå besparelser ved sammenlægning af enkelte af de mindste retskredse, hvor de geografiske hensyn ikke taler afgørende imod det.

Det vil ikke være muligt allerede nu at stille forslag om en deling af alle de større retskredse efter de angivne retningslinier, da først og fremmest vanskelighederne ved at skaffe egnede lokaler er til hinder herfor, og nærværende forslag omfatter derfor alene en territorial deling af retskreds nr. 6: Helsingør købstad m. v., oprettelse af et yderligere dommerembede i Odense og i Esbjerg samt nedlæggelse af retskreds nr. 91: Nørre Rangstrup og Hviding herreder.

Hørsholm birk, der foreslås genoprettet, blev ved § 9 i lov nr. 56 af 31. marts 1927 nedlagt og henlagt under retskreds nr. 6: Helsingør købstad m. v. i overensstemmelse med sparekommissionens forslag om til nedbringelse af statens udgifter at nedsætte underrettsdommernes antal.

Ved kongelig anordning nr. 52 af 31. marts 1927 blev der oprettet bitingsted i Hørsholm for den nedlagte retskreds.

Ved den sidste folketælling før nedlæggelsen havde Hørsholm birk ca. 14 900 indbyggere. Ved folketællingen den 7. november 1950 var indbyggerantallet i birket steget til ca. 22 000. I samme tidsrum er den øvrige del af den nuværende retskreds steget fra ca. 30 000 til ca. 40 000 indbyggere. Yderligere stigning i befolkningstallet kan utvivlsomt forventes, og stigningen vil formentlig blive intensiveret i forbindelse med afslutningen af arbejdet med den nye Hørsholmvej.

Det er allerede nu nødvendigt at meddele to af retskredsens dommerfuldmægtige faste konstitutioner til behandling af retssager.

I økonomisk henseende vil forslaget gennemførelse betyde en årlig udgift svarende til lønningen til en dommer. Der vil dog muligvis kunne opnås en besparelse ved nedlæggelse af en dommerfuldmægtigstilling som følge af oprettelsen af det nye dommerembede.

Der må desuden regnes med eengangsudgifter til anskaffelse af inventar m. m. samt et mindre årligt beløb til opvarmning og rengøring af lokaler. Det bemærkes i denne forbindelse, at Hørsholm sogneråd har givet justitsministeriet tilsagn om at stille de nødvendige bygninger vederlagsfrit til rådighed til indretning af retssal og dommerkontorer, og at der i en landbrugsministeriet tilhørende ejendom vil kunne indrettes bolig til dommeren.

Odense købstad er siden retsplejereformens gennemførelse vokset fra ca. 56 000 til ca. 100 000 indbyggere.

Både ved civildommerembedet og kriminaldommerembedet i retskredsen har det været nødvendigt at meddele en dommerfuldmægtig fast konstitution til at beklæde retten.

Under hensyn hertil stilles der forslag om, at der i stedet for de 2 hidtidige embeder som henholdsvis civildommer og kriminaldommer etableres 3 dommerembeder i lighed med den i Frederiksberg birk gældende ordning, således at forretningernes fordeling mellem dommerne bestemmes ved kongelig anordning.

I økonomisk henseende vil forslaget gennemførelse betyde en årlig udgift svarende til lønnen